

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

SCIENTIA

12

NOVEMBER, 2021

KRAKÓW, REPUBLIC OF POLAND

THEORY AND PRACTICE OF MODERN SCIENCE

II INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND THEORETICAL CONFERENCE

VOLUME 2

**EUROPEAN
SCIENTIFIC
PLATFORM**

12 November, 2021

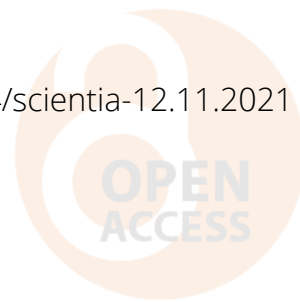
Kraków, Republic of Poland

THEORY AND PRACTICE OF MODERN SCIENCE

II International Scientific and Theoretical Conference

VOLUME 2

Kraków, 2021

Chairman of the Organizing Committee: Holdenblat M.

Responsible for the layout: Bilous T.

Responsible designer: Bondarenko I.

- T 44 **Theory and practice of modern science:** collection of scientific papers «SCIENTIA» with Proceedings of the II International Scientific and Theoretical Conference (Vol. 2), November 12, 2021. Kraków, Republic of Poland: European Scientific Platform.

ISBN 978-1-68564-149-8

DOI 10.36074/scientia-12.11.2021

Papers of participants of the II International Multidisciplinary Scientific and Theoretical Conference «Theory and practice of modern science», held on November 12, 2021 in Kraków are presented in the collection of scientific papers.

The conference is included in the Academic Research Index ReserchBib International catalog of scientific conferences and registered for holding on the territory of Ukraine in UKRISTEI (Certificate № 863 dated October 22th 2021).

Conference proceedings are publicly available under terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0).

UDC 001 (08)

© Participants of the conference, 2021

© Collection of scientific papers «SCIENTIA», 2021

© European Scientific Platform, 2021

ISBN 978-1-68564-149-8

CONTENT

SECTION 17.

PHILOLOGY AND JOURNALISM

УКРАЇНСЬКА МЕДИЧНА ТЕРМІНОЛОГІЯ: З ІСТОРІЇ СТАНОВЛЕННЯ

Ткач А.В. 7

УКРАЇНСЬКА МОВА ТА ЛІТЕРАТУРА ЯК ГОЛОВНІ ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ
МАЙБУТНЬОГО УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ

Чумак Т.М. 10

ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКИХ НАВИЧОК НА УРОКАХ ЛІТЕРАТУРИ

Михайленко В.В. 15

ФУНКЦІОНАЛЬНО-СТИЛІСТИЧНА РОЛЬ ОНІМІВ У РОМАНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА
«ТВОЯ ЗОРЯ»

Стовбур Л.М. 17

SECTION 18.

PHILOSOPHY AND POLITICAL SCIENCE

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНИХ РИЗИКІВ

Патлайчук О.В., Ступак О.П., Макачук О.М. 23

ИСКУССТВО И ФОРМИРОВАНИЕ ЭСТЕТИЧЕСКОГО ОТНОШЕНИЯ

Гриффен Л.А. 26

SECTION 19.

PEDAGOGY AND EDUCATION

INFORMATION TECHNOLOGIES AS A MEANS OF INDIVIDUAL AND VARIATIVE
EDUCATION

Protsiuk I.Y., Kozachenko R.O. 28

ISSUES OF QUALITY HIGHER EDUCATION IN TIMES OF CORONACRISIS

Ferree A.S. 30

MOTIVATION OF STUDENTS TO LEARNING FOREIGN LANGUAGES WITHIN
PEDAGOGICAL SPECIALITIES

Нарон Л. 32

STEM – ОСВІТА ТА ВІРТУАЛЬНА РЕАЛЬНІСТЬ: СПІЛЬНІ ТОЧКИ ДОТИКУ

Кізіма С.С., Николайчук С.В. 35

впливають на ідейно-тематичний зміст твору, систему образів, сприяють розшифруванню авторської концепції персонажів і твору загалом. По-перше, це локалізація місця дії, а, по-друге, топонімічний малюнок пов'язаний з певними персонажами, їхньою мовною партією, він бере активну участь у характеротворенні, у побудові контрастних опозицій і паралелей, завдяки чому окремі топоніми персоніфікуються й перетворюються у потужний стилістичний засіб.

Список використаних джерел:

1. Гончар О.Т. (1985) Твоя зоря: Роман. Київ : Дніпро. 368 с.
2. Карпенко Ю. О. (1954) Топоніміка художнього тексту (на матеріалі повісті О. Ю. Кобилянської «В неділю рано зілля копала...»). *Тези доп. XX наук. сесії ЧДУ: Секція філол. наук*. Чернівці, 1954. 56–62.
3. Фененко М. В. (1965) Топонімія України в творчості Тараса Шевченка. Київ : Вища школа. 167 с.

SECTION 18. PHILOSOPHY AND POLITICAL SCIENCE

Патлайчук Оксана Віталіївна

канд.філос.наук, доцент, доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова, Україна

Ступак Ольга Петрівна

ст. викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова, Україна

Макарчук Оксана Миколаївна

викладач кафедри КТІБ,
Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова, Україна

ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНИХ РИЗИКІВ

В умовах перманентних природних, технологічних, екологічних катастроф, економічних, політичних та інших соціальних криз саме життя сучасної людини перетворюється на своєрідне професійне мистецтво, що вимагає спеціальних знань та особливої практичної підготовки. Навіть наукові і технологічні досягнення підривають у людини впевненість в теперішньому і майбутньому. Я відзначав У. Бек, в сучасному суспільстві посилюється роль екстремальних ситуацій, несподіваних поворотів. Людство перебуває в стані нестабільності і невизначеності майбутнього, залежності від випадкових подій [1, с.12].

Поняття ризику стало основним елементом сучасних соціальних теорій (У. Бек, Н. Луман, Є. Гіденс). У ньому виражається змінене людиною розуміння природи і самої себе, яке вбачають у збільшенні потенціалу рішень, прийнятих людиною і приматі майбутнього над минулим. В контексті буденної свідомості, донедавна, історія видавалася логічнішою і послідовнішою, сьогодення визначалося минулим. У минулому шукали розгадки своїх сьогочасних проблем. Сучасне динамічне суспільство, стикаючись постійно все з новими й новими викликами, не може використовувати минуле для вирішення насущних проблем, оскільки їх там не було. Звісно, що людська діяльність зі згубними наслідками – лихо, аж ніяк, не виключно нашого часу. Люди соціалізують «олюднюють» природу, протиставляють собі світ як об'єкт діяльності, як матеріал якому треба надати нову форму, перетворити в сировину, в продукт. Ця ілюзія володаря завжди дорого коштувала людству, однак всі попередні зміни носили локальний або регіональний характер, тобто зачіпали окремі спільноти. Унікальність нашої ситуації полягає у тому, що протягом усієї осяжної історії людство ще жодного разу не потрапляло у горнило такої тотальної перековки свідомості, такої в'язкої залежності від створеного ним же середовища існування, не знало таких витончених спокус чисельними технічними благами, як сьогодні. Глобальні проблеми набули всепланетного обхвату і загрожують перекроїти образ життя і звички кожного з нас, незалежно від того, який вклад конкретної людини в ці проблеми, і що вона взагалі знає про них. На думку У. Бека «... До кінця XX ст. природа виявилась повністю підкореною і до крайності використаною, перетворившись із зовнішнього феномена у внутрішній, із такого, що існував до нас у відтворений» [1, с.3]. Якщо

«природний світ» характеризувався високим рівнем передбачуваності, завжди давав головні зразки стабільності, то у сучасному «постприродному» світі панує породжена ним самим нестабільність, невизначеність.

У своїй книзі «Людські якості» італійський мислитель А. Печчеї визначає сучасне суспільство ризику і кризи як період, коли настає кінець однієї епохи, коли людина не знає, як себе поводити, щоб бути готовою для наростаючої кількості змін, безладу та загрози, які породжують збентеження у людській душі [5,с.83].

Прогресуюче зростання ступеня невизначеності сучасного життя примушує людину шукати порятунку вирішення сьогоднішніх проблем в майбутньому. Але ж само майбутнє темне і невиразне. Людина хоче внести бажане в майбутнє, наблизити його до сьогоднішнього. Як пише Г.Бехманн, «сучасне суспільство усучаснює своє майбутнє за допомогою ризику і тим самим знаходить власний специфічний спосіб поводження з невизначеністю. Ризик означає відкрити невідоме майбутнє для прийняття рішень». [2, с.27-29] Майбутнє залежить від прийнятих або не прийнятих в сьогоднішні рішення. Ясно, що майбутнє може принести як хороше, бажане, так і погане. За допомогою розрахунку ризику суспільства намагаються отримати переваги від майбутнього і нейтралізувати втрати. Таким чином, саме ризиковані рішення є формою зв'язку майбутнього з сьогоднішнім, формою залежності майбутнього від сьогоднішнього. Ризик при цьому означає не більше ніж співвідношення шансів і втрат по відношенню до певного рішення, за допомогою якого невідоме майбутнє хочуть зробити обчислюваним. [2]

Слід враховувати також, що нинішній етап глобалізації світу не залишає можливості вирішувати проблеми шляхом їх експорту на периферію, тобто за рахунок інших. Глобальні проблеми, у відмінності від локальних і регіональних, не ділять суспільства і країни на „успішних" і „аутсайдерів". Прагнення зменшити ризики за рахунок інших, обертається індукуванням нових абсолютно непередбачуваних проблем, конфліктів і знову ж – ризиків (як приклад – криза біженців, глобального потепління, епідемія коронавірусу і т.д.).

Ставлення до ситуацій ризику і кризи може бути дуже різноманітним. Одні люди вміють мобілізуватися, не відходять від дійсності, приймають її такою, яка вона є. Інші ж, і їх нажаль більшість, в стані стресу, фокусують увагу на власне негативних тенденціях, що породжує страх і некеровані песимістичні панічні настрої.

То ж цілком закономірно, що в філософії та гуманітаристиці останнім часом увага до проблематики мистецтва жити суттєво зростає, а переосмислення місця мистецтва жити в системі життєвих цінностей розглядається як один із головних факторів запобігання антропологічних, соціальних та екологічних катастроф.

Важливу роль в становленні теоретичних засад осмислення проблеми мистецтва жити у суспільстві ризику відіграли дослідження в галузі філософської антропології, педагогіки та психології українських мислителів В. Табачковського, В. Босенка, Л. Сохань. З філософсько-освітніх позицій цілісно досліджують проблему мистецтва жити у сучасному світі М. Култаєва, І. Предборська, М. Романенко, І. Степаненко, Н. Степаненко, О. Гончарова. Розроблено низку моделей, визначено екзистенційні та соціокультурні вимоги та освітні можливості оволодіння особистістю мистецтвом жити у суспільстві ризиків. В роботах встановлено, що на кожному етапі свого історичного прогресу філософія мистецтва жити виступає важливим світоглядним чинником як індивідуального, так і суспільного розвитку та репрезентує у рефлексивній формі специфічний діапазон можливостей розуміння та дії у процесах життєтворчості людини.

Задля того аби перейти від страху та потрясіння до нового позитивного бачення, зрозуміти дух людини, надати йому ідеали, в які вона змогла би дійсно повірити, заради яких могла би жити і боротися, нарешті, перетворити у переваги наші слабкі сторони, як мінімум, потрібно прийняти до уваги, усвідомити наявні в суспільстві ризику як кризи і

загрози так і здорові тенденції, позитивні начала. І тоді людина, на перший погляд, безпорадна перед обставинами, все ж може вистояти, спираючись на власні судження і власні людські якості [3, с.110]. При цьому динаміка життя не повинна бути випадковим чергуванням подій, вона повинна залежати від активності особистості, її здатності так організувати і надати подіям власного життя бажаного напрямку.

За таких умов, у досягненні мистецтва жити активізуються такі складові: здатність до відповідального рефлексивного проектування власного життя, «мистецтво жити разом», темпоральна культура нової якості та «мистецтво жити екологічно».

У формуванні критичного мислення, спроможності відволікатися від партикулярних інтересів і діяти з точки зору «громадянина світу» [4, с.24] і разом з тим здатності співчутливо ставитись до проблем інших людей, відчувати себе індивідуалізованою частинкою цілого, полягають стратегічні завдання сучасної освіти та виховання, зокрема філософії та гуманітарних наук.

Список використаних джерел:

1. Бек У. Общество риска. На пути к другому модерну / Пер. с нем. В.Седельника, Н. Федоровой.- М.: Прогресс-Традиция, 2000. – 383с.
2. Бехманн Г. Современное общество как общество риска / Г.Бехманн; пер. с нем. В.Г.Горохова // Вопросы философии, 2007. № 1, с. 26 - 46.
3. Гончарова О.О., Щукін Є.О. Філософсько-соціологічна складова мистецтва жити в суспільстві ризику / Є. О. Щукін // Гуманіт. вісн. НУК. – Миколаїв : НУК, 2014. – Вип. 7. – С. 106–110.
4. Нуссбаум М. Не ради прибыли: зачем демократии нужны гуманитарные науки [Текст] / пер. с англ. М. Бендет; под науч. ред. А.Смирнова; Нац. исслед.ун-т «ВШЭ».-М.; Изд.дом ВШЭ, 2014.- 192с.
5. Печчеи, А. Человеческие качества [Текст]А. Печчеи –М.: Прогресс. 1985. –311с.